

Arrest

nr. 186 924 van 17 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 30 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Ghanees staatsburger bent, geboren op 11 augustus 1980 te Aboadze - Sekendi, van de Fanti etnie.

Uw vader stierf toen u drie jaar was. Uw moeder huwde vervolgens een andere man. U ging naar school en u rondde uw secundair onderwijs af in 2000. U was vervolgens mekaniëker.

U hielp de priester, Father (L.) Tawiah (K.), tijdens de misvieringen. De priester hielp u nu en dan financieel omdat hij wist dat jullie het financieel wat moeilijk hadden. Toen er een 'mission house' open ging, beval hij u aan bij de bisschop om er te werken. U kreeg de functie en vanaf 2001 werkte u in de 'mission house'. U werkte er voor de bisschop John Martin D.. In de ochtend zorgde u voor de dieren en maakte u het ontbijt en vervolgens ging u als mekaniëker aan de slag.

Na uw dagtaak keerde u terug naar de 'mission house' en hielp u in het huishouden. U verbleef vaak ook in het weekend in de 'mission house'.

In augustus 2005 benaderde de Father u voor de eerste keer en begonnen jullie een homoseksuele relatie. Niemand was op de hoogte van jullie relatie. Uw moeder en de bisschop begonnen er echter op aan te dringen dat u zou trouwen en uw moeder had voor u een geschikte echtgenote gevonden, (D.) Abigail. De Father wilde dat u de relatie verbrak met uw verloofde, maar u zette door omdat u een eigen familie wilde stichten. U verloofde zich op 24 mei 2012 en vervolgens trad u in het huwelijk op 25 mei 2013. Het huwelijk werd zolang uitgesteld omdat de Bisschop ziek werd en uiteindelijk overleed op 12 januari 2013. Ook na uw huwelijk bleef u in dienst in de 'mission house'. U kreeg met uw vrouw een tweeling, geboren op 22 januari 2014. Father T. was kwaad dat u uw huwelijk had doorgezet en wilde dat u zou scheiden. U weigerde echter. Uw relatie met Father T. geraakte verzuurd. Hij was niet meer vriendelijk tegen u. In uw werk bleef u steeds correct en u wilde in de 'mission house' blijven wonen omdat het dicht bij uw mekaniekerszaak was die u er had opgebouwd.

Toen u op 23 december 2015 naar de 'mission house' terugkeerde na uw dagtaak, werd u gearresteerd. U werd beschuldigd dat u 120.000 dollar zou hebben gestolen van de 'mission house'. De Father kwam u opzoeken in de cel en zei dat, als u zou scheiden van uw vrouw, hij de zaak zou laten vallen. U wilde echter helemaal niet weg bij uw vrouw. U besloot daarom dokter A. te contacteren. Hij was steeds de vertrouwenspersoon geweest van de Bisschop. U legde hem de situatie uit en hij besloot om u uit de gevangenis te laten ontsnappen. Op 29 januari 2015 verliet u, door omkoping van een bewaker, de gevangenis. Dokter A. hielp u vervolgens verder naar Togo alwaar u op 15 februari 2016 het vliegtuig nam naar België. U vroeg er asiel aan op 29 februari 2016.

B. Motivering

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te hebben en vervolging te vrezen omdat u uit de gevangenis bent ontsnapt nadat u valselijk werd beschuldigd en opgesloten omdat de Father u ervan betichtte dat u 120.000 dollar zou hebben gestolen van de mission house. De Father wilde u hiermee dwingen om uw huwelijk stop te zetten en om uw homoseksuele relatie met hem verder te zetten (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 11). Daarnaast geeft u ook aan dat de situatie voor homoseksuelen in Ghana niet goed is (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016 p 11). Het CGVS trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Ghana.

Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier, echter niet overtuigd dat u biseksueel bent - 'multimedia' zoals u het zelf noemt (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016 p 29 en gehoor CGVS dd 29/05/2016 p 8).

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen aannemelijke verklaringen aflegt aangaande de ontdekking en de beleving van uw biseksuele geaardheid.

U verklaart dat u op school had geleerd dat mannen die seks met mannen hebben, homoseksueel zijn (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 14). U verklaart bovendien dat u leerde dat het in Ghana een misdaad is als mannen dit doen en dat het niet positief wordt gezien door de samenleving (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 14). U geeft aan dat u, toen u op school zat, nooit heeft nagedacht over homoseksualiteit. U zegt dat het pas was wanneer de Father u heeft 'geïntroduceerd', dat u er iets over wist (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 15). Van iemand die zich nooit eerder fysiek aangetrokken voelde tot mannen, en op de hoogte was van de gevaren die een homoseksuele relatie met zich mee kan brengen, en nooit eerder een relatie met een andere man had overwogen, kan op zijn minst verwacht worden dat deze ietwat uitgebreid weet te vertellen over wat hem ertoe bracht om een homoseksuele relatie te beginnen, zeker in een homofobe omgeving, en hoe u deze ontlukende homoseksualiteit ervoer. Het enige wat u hierover weet te verklaren is dat u 'geïntroduceerd' werd door de Father (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 24 en gehoor CGVS dd 29/09/2016 p 6). U verklaart dat u initieel niet 'op uw gemak' was in deze homoseksuele relatie, maar dat u het 'gewoon geraakte' (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 7). Wanneer de PO u vraagt of u onder druk werd gezet door de Father om seks met hem te hebben, verklaart u initieel '... hij (de father) zette me onder druk. ik moest het doen. ik moest er niet bang van zijn... daarom, ik dacht, als mijn priester me erin introduceert, dan moet ik het aanvaarden. in het begin ik voelde me er niet goed bij.' (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 12) Wanneer de PO verduidelijking wenst over hoe de Father u onder druk zette, verklaart u 'hij begon, we keken de film. Hij begon me aan te raken; ik was bang om hem te zeggen dat hij moest stoppen. Hij is mijn priester. Ik was er niet voor in. Maar ik ben een mens. Hij raakte mijn intieme delen aan en daarom heb ik erop gereageerd.' (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016 p 12).

Later tijdens het gehoor verklaart u dat u 'onder druk' zei omdat u in het begin verrast was. U vroeg zich af wat het betekende maar hij zei u dat u niet bang moest zijn. Hij zei dat alles ok zou zijn. (zie gehoor

CGVS dd 29/09/2016, p 13) U verklaart bovendien dat u niet werd misbruikt door de Father (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 13). U verklaart dat u de avances van de Father gewoon aanvaardde en dat u het niet deed omdat hij u had geholpen in het verleden met financiële bijdragen en met uw voordracht om te werken in de mission house. (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 14) U liet zich benaderen omdat u 'een mens' bent en u 'reageerde' op zijn toenadering (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 5). U verklaart dat u het toeliet, niet omdat hij uw werkgever was maar dat u het ook had toegelaten moest het iemand anders zijn geweest (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 5).

Wanneer de PO peilt naar uw diepere emoties bij de gewaarwording van uw homoseksualiteit, kan u niets anders zeggen dan dat u 'het gewoon werd' (zie gehoor CGVS dd 12/09/2016, p 14 en gehoor CGVS dd 29/09/2016 p 5). Deze verklaring is wars van enige doorleefde ervaring daar zaken als seksuele geaardheid en fysieke aantrekking, geenszins het voorwerp uitmaken van een 'gewoonte' die men zou kunnen aannemen en fysieke aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht evenmin het resultaat is van 'gewoonten'. De manier waarop u homoseksualiteit voorstelt – als iets waarbij men betrokken geraakt, waartoe men kan beslissen en iets dat men gewoon kan worden – toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan.

Binnen de Ghanese context is het bovendien zeer verwonderlijk dat u zich zo snel kan verzoenen met uw geaardheid, die compleet indruist tegen de gangbare Ghanese normen. U verklaart dat u zich initieel niet goed voelde bij uw homoseksuele daden maar dat de Father u kon overtuigen door te zeggen dat u het moest 'vergeten' en dat u het gewoon moest verder doen (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 27). Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt hoe de Father u kon overtuigen, zegt u dat hij u vertelde dat die negatieve gevoelens zouden weggaan, dat u gewoon moest doorgaan. U vertelt dat u na vier of vijf keer seks met de Father niet meer over de negatieve dingen dacht, maar dat u alleen nog aan het zalige ervan dacht (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 27). Van iemand die zijn ontlukende geaardheid – die wordt verafschuwd binnen zijn samenleving- ontdekt, kunnen echter omstandigere verklaringen worden verwacht. U geeft keer op keer een kort, vaag en niet overtuigend antwoord. Uw verklaring dat u 'gewoon' homoseksueel werd, in een Ghanese homofobe context komt wel heel erg ondoorleefd over. Zeker van een volwassen man (u was in 2005 vijfentwintig jaar) mag toch verondersteld worden dat hij enige reflectie aan de dag legt.

Bovendien is het niet aannemelijk dat u, die verklaart **gelovig** te zijn (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 12) en die veel aanzien heeft voor de Bisschop – de father van de kerk- die u niet kan weigeren wat hij u zegt (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 12), dat u uw vermeende geaardheid zo snel kan verzoenen met uw geloof. U verklaart dat u wist dat het 'ok' was, toen de father u heeft geïntroduceerd. U verklaart dat u in het begin wel over die dingen dacht, maar dat de Father u zei dat u er niet mee moest inzitten en dat het 'ok' zou zijn. (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 12) Het getuigt wederom van weinig doorleefdheid dat u uw religie en uw beweerde geaardheid zo snel kan verzoenen zeker gezien u wist dat de Bisschop schande over u zou brengen (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 18). Van iemand die verklaart dat hij sterk gelovig is, kan meer reflectie worden verwacht over hoe hij zijn geloof met zijn geaardheid kan verzoenen. Het feit dat de Father gewoon zegt dat het 'ok' is en dat u zich hierdoor verder geen vragen stelt of bedenkingen maakt ondanks het feit dat u weet hoe de Bisschop erover denkt, doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Voorts kan worden opgemerkt dat het bijzonder is dat u zich helemaal niet verward voelde toen u ontdekte dat u zich ook tot vrouwen aangetrokken voelde (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 9).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er reeds geenszins geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele/biseksuele geaardheid.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u meerdere verklaringen aflegde die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden homoseksuele relatie, afgezien van het feit dat de hierboven reeds vastgestelde volkomen ongeloofwaardigheid van uw verklaringen biseksueel te zijn, bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van deze, door u geopperde homoseksuele relatie.

U verklaart dat de Father u heeft geïntroduceerd. En dat hij uw eerste homoseksuele relatie was. (zie supra) Wanneer u wordt gevraagd of u ook de eerste homoseksuele relatie was voor de Father, moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u wordt gevraagd sinds wanneer de Father weet dat hij homoseksueel is, zegt u dat hij het voordien deed, voor jullie startten, maar dat u het niet precies kan zeggen. (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 23) Wanneer u wordt gevraagd hoe u dan weet dat hij het voordien al deed, verandert u enigszins uw verklaringen en zegt u dat u het niet weet. U herhaalt dat hij u heeft geïntroduceerd maar dat u niet weet of het met u was dat het begon of dat hij het voordien ook deed. (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 23). U geeft aan dat jullie er nooit over hebben gepraat (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 23). Daarnaast bent u ook niet op de hoogte hoe de Father heeft ontdekt dat hij homoseksueel is (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 23).

Ook bent u helemaal niet op de hoogte hoe de Father met zijn homoseksualiteit omging, wat hij ervan vond. U zegt dat alleen hij daar een antwoord op heeft (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 26).

Wanneer de PO nog eens polst naar hoe hij ermee omgaat, zegt u dat hij het graag heeft en u ook, dat jullie er allebei van houden. Dat jullie praten en dat het fijn was, dat jullie er van genieten. (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p26) Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u en de Father zich bevonden – homo en religieus zijnde in Ghana- of te getuigen van wat u of de Father dachten en wat er door jullie heen ging, en uw steeds beknopte uitleg dat u er niet over sprak en dat u dergelijke vragen niet aan hem kon stellen, is een danig simpele en allerminst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt. Het feit dat jullie blijkbaar nooit hebben gepraat over de bijzonder complexe verhouding tussen zijn seksuele geaardheid en zijn geloof tast de geloofwaardigheid van jullie relatie opnieuw danig aan. U verklaart hierover dat jullie het graag doen en dat jullie ervan genieten maar dat jullie nooit praten over de nadelen ervan. (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 26) Gezien de lange duur van jullie relatie (van 2005 tot 2012) en het feit dat jullie steeds samen woonden, zou er toch verwacht worden, gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele geaardheid, des te meer wanneer deze wordt beschouwd als zijnde afwijkend en sterk wordt veroordeeld door de maatschappij, dat jullie dit onderwerp zouden hebben aangesneden. Het is niet geloofwaardig dat uw partner – de Father- dit bijzonder belangrijk moment in zijn leven, met name de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid, niet zou hebben gedeeld met u. Verder bent u ook helemaal niet op de hoogte van waar de Father precies afkomstig is en of hij broers of zussen heeft (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 21). Het is niet aannemelijk dat iemand die ruim veertien jaar samen woonde (van 2001 tot 2015), en die bovendien een relatie had, niet op de hoogte is van dergelijke feiten.

Ook de manier waarop u de Father omschrijft als iemand die lief en vriendelijk is (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 23) is helemaal niet aannemelijk. Het is immers door toedoen van deze man dat u gevangen werd genomen en die maakte dat u uw land moest verlaten en daardoor ook uw vrouw en kinderen. Wanneer u er attent op wordt gemaakt wat hij u heeft aangedaan, zegt u dat hij veranderd is en dat u niet precies weet hoe u hem nu kan omschrijven maar dat hij een vijand is (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 22). Het is helemaal niet aannemelijk, en ondermijnt verder uw geloofwaardigheid, dat u de Father nog als lief en vriendelijk omschreef terwijl u verklaart dat hij eigenlijk uw vijand is.

Ook de manier waarop uw relatie met de Father verder ging nadat u zich verloofde is niet geloofwaardig. U verklaart immers dat de Father wilde dat u zou stoppen met uw relatie maar dat u hem niet durfde te zeggen dat u uw relatie met hem wel wilde verder zetten (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 20). Indien u werkelijk – gedurende ruim tien jaar- een relatie zou hebben met de Father, is het niet aannemelijk dat u nooit met hem heeft besproken hoe u jullie toekomst zag.

Aangezien er helemaal geen geloof kan gehecht worden aan uw relatie met de Father, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de redenen waarom hij u zou hebben laten arresteren en bijgevolg ook niet waarom u zou zijn ontsnapt uit de gevangenis.

De ongeloofwaardigheid van uw ontsnapping uit de gevangenis wordt nog eens bevestigd daar u niet kan verklaren waarom u Dokter A. zonder meer uw volledige relaas vertelde, en dit alleen omdat u hem vertrouwde omdat de Bisschop hem vertrouwde (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 17). Wanneer de PO u herhaaldelijk vraagt waarom u hem vertrouwde om dergelijke vertrouwelijke en gevaarlijke informatie te geven, kan u niets anders zeggen dan dat u hem 'vertrouwde'. (zie gehoor CGVS dd 29/11/2016, p 17-18) Het is niet aannemelijk dat u dergelijk risico neemt zonder dat u ook maar enigszins kan verklaren waarom, aangezien hij eveneens negatief zou kunnen reageren op uw seksualiteit. Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig ondermijnt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld. Er kan immers worden besloten dat u de aanleiding voor uw problemen, met name uw seksuele geaardheid en uw problematische relatie met de Father, niet aannemelijk kan maken.

U legt geen enkel document neer ter staving van uw identiteit en nationaliteit.

U legt uw origineel huwelijkscertificaat voor waaruit blijkt dat u op 25 mei 2013 bent getrouwd met Abigail S. (D.). Er zijn niet onmiddellijk aanwijzingen om uw huwelijk in twijfel te trekken. U legt daarnaast ook foto's voor van uw huwelijk en uw kinderen. Deze staven louter uw huwelijk en het feit dat u twee kinderen zou hebben. Ze hebben verder geen betrekking op uw relaas waarin u verklaart biseksueel te zijn. U legt vervolgens ook enkele documenten voor waaruit blijkt dat u naar school bent gegaan in Ghana en dat u er ook heeft gewerkt. Ook deze hebben geen betrekking op uw asielrelaas. Tot slot legt u uw CV voor dat eveneens geen betrekking heeft op uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in een eerste (en tevens enig) middel op de schending van "artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); manifeste appreciatiefout, schending van de materiële motiveringsplicht);"

Hij vangt zijn betoog aan met enkele algemeenheden en een theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

Verder stelt hij:

"Er dient te worden vastgesteld dat het CGVS deze vermoeden voortvloeiend uit artikel 48/7 van de vreemdelingenwet niet op een draagkrachtige wijze tegensprekt."

Verzoeker verwijst vervolgens naar de opmerkingen van de advocaat-generaal van "17 juli 201" in de zaken C 148/3, C 149/13 en C 150/13 en naar *"de nota van het UNHCR van 2012 dat de principes vastlegt betreffende de aanvragen gebaseerd op de seksuele geaardheid"*. Volgens verzoeker is de bestreden beslissing gebaseerd op het toepassen van een aantal algemeenheden en ideeën betreffende de seksuele geaardheid.

Verzoeker stelt wel degelijk vrij uitgebreid te hebben verteld over zijn beleving van zijn homoseksualiteit in een homofobe omgeving. Hij was op de hoogte van de homofobie in Ghana en kreeg deze aangeleerd op school. Verder wijst verzoeker op zijn gezegden tijdens het gehoor bij het CGVS. Hij benadrukt dat hij constant was in zijn verklaringen. Verzoeker gaf bij het CGVS aan dat hij zich reeds voor de relatie aangetrokken voelde tot de priester. Verder blijkt uit de verklaringen dat hij gevoelig bleek voor de sociale druk en daarom is gehuwd. Het CGVS leidt uit zijn bewoordingen over zijn gevoelens dan ook onterecht een ongeloofwaardigheid af. Het relaas is in de Ghanese context geloofwaardig.

Verzoeker vervolgt:

"Verzoeker wil de aandacht van de Raad met name trekken op pag.5 en 6 van het tweede gehoor waar hij wel degelijk zijn gevoelens onder woorden brengt, enerzijds ten opzichte van de maatschappij, anderzijds ten opzichte van de father. Verzoeker legt daaruit dat hij genoot van de relatie met de father. Verderop zegt hij eveneens dat hij niet met andere mannen ging, omdat de father dat niet wilde. Dit impliceert echter dat hij zich wel aangetrokken voelde tot andere mannen, er met de father overgesproken heeft en rekening hield met diens gevoelens."

De wijze waarop verzoeker de aanvaarding van zijn geaardheid weergeeft, als menselijk, als iets waar tijd overging vooraleer het "gewoon" werd, wordt door de CGVS onterecht als "weinig doorleefd" afgedaan.

De CGVS poogt verzoekers relaas af te doen als het voorbijgestreefde stereotype dat homoseksualiteit iets is dat je kan kiezen, alsof je een knop kan omdraaien, terwijl verzoeker iets dergelijks nooit gezegd heeft of heeft laten verstaan. De CGVS slaat de bal mis bij de appreciatie van de aanvaarding van de homoseksuele geaardheid door verzoeker."

Eveneens stelt hij:

"Verzoeker blijkt het integendeel een klein jaar moeilijk gehad te hebben met de aanvaarding, ondanks het feit dat hij de relatie zeer snel "zalig" vond en ervan genoot.(CGVS 2, pag 6,pag 8, CGVS 2, p.28,29"

Tevens doet hij gelden:

"Overwegende dat wat betreft het volgende motief van de bestreden beslissing, zijnde de verzoening van de geaardheid met het geloof, de CGVS uit het oog verliest dat verzoeker een relatie had met een father, een vertegenwoordiger van het geloof."

(...)

De CGVS verliest uit het oog dat verzoeker een relatie had met zijn religieuze mentor, met andere woorden, een religieuze autoriteit. De beleving van verzoekers geloof kwam dus niet in conflict met zijn geaardheid. Bovendien ook op dat vlak komt het genot als argument bovendien.

Het relaas van verzoeker is in dat verband volkomen eenduidig."

Waar wordt gesteld dat het merkwaardig is dat hij zich niet verward voelde toen hij ontdekte dat hij zich ook tot vrouwen aangetrokken voelde, geeft verzoeker een overzicht van zijn verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS.

Verder verwijt verzoeker het CGVS dat een stereotiep beeld wordt voorgehouden volgens hetwelk er een incompatibiliteit zou zijn tussen homoseksualiteit en biseksualiteit. Verzoeker legt uit dat hij weinig vragen stelde aan de priester en dat hij verlegen en bang was. Bovendien had hij slechts twee relaties in Ghana, met de priester en met zijn vrouw.

Verzoeker vervolgt omtrent de vaststellingen aangaande zijn relatie met de priester:

"Verzoeker is het niet eens met de analyse, hij heeft erg in detail uitgelegd dat hij wel degelijk geworsteld heeft met de avances van de vader, met het feit dat hij geleerd had dat dit slecht was, dat echter de Father, die zowel autoriteit was op religieus vlak, als een vaderfiguur was voor verzoeker, deze appreciatie omhoog, dat hij verzoeker verzekerde dat het goed was, dat verzoeker vervolgens stelt dat hij genoot van de relatie, dat hij dan de omgeving vergat, om even later te zeggen dat het niet gemakkelijk was voor hem.... Het relaas van verzoeker is integendeel wel degelijk doorleefd.

Het relaas van verzoeker is ook consequent, doorheen het eerste en tweede interview.

De CGVS houdt er evenmin rekening mee dat in Ghana, gelet op de beoordeling van homo's door de maatschappij, het ook voor verzoeker moeilijk was zijn homoseksualiteit te beleven.(cfr ook CGVS 1, p.29)

Tenslotte wil verzoeker ook opmerken dat gelet op de verhouding tussen hemzelf en de Father, die priester was, zijn werkgever was, dat het niet aan hem was om de Father over zijn verleden te ondervragen. Hij wil bovendien opmerken dat hij niet de gewoonte heeft het verleden op te rakelen."

Over zijn omschrijving van de priester, voert verzoeker aan:

"Verzoeker meent dat de CGVS te kwader trouw is, het is evident dat als en verzoeker vraagt hoe hij de father zag op het ogenblik van hun relatie, dat hij hem dan als lief en vriendelijk omschrijft, hij vertelt eveneens dat de Father hem hielp een auto te kopen, van alles voor hem deed.(CGVS 1, p.27-28), ook al was hij geen gemakkelijk man.

Uit het verhoorverslag pag.9-10 CGVS 2 blijkt echter duidelijk dat verzoeker deze omschrijving thans niet meer van toepassing acht. Integendeel, hij legt uit dat hij geen gevoelens meer heeft voor de father en dat deze in staat is hem iets aan te doen. Hij legt uit dat er een voor zijn huwelijk was en een erna.

Het is tegen de stukken van het verhoorrelaas in dat de CGVS stelt dat verzoeker de Father bleef omschrijven als vriendelijk en lief. Dat is na het huwelijk niet het geval : cfr pag13 CGVS 2 : kwaad, boze ogen, hij wordt wild, hij lachte niet mee, ik was bang om bij hem te gaan....cfr. ook pag 28 CGVS 1 : "hij is dan veranderd"

Dat uit het hele relaas van verzoeker eveneens duidelijk blijkt dat hij zich de zwakkere voelde ten opzichte van de father. Dat hij verlegen was. Dat dit eveneens zijn invloed had op de ontwikkeling van de relatie en op de wijze waarop zij met elkaar omgingen.

Verzoeker legt eveneens uit dat nadat hij gehuwd werd de situatie gradueel onhoudbaar werd met de Father (CGVS 1, pag 16-17)"

Verzoeker gaat verder als volgt:

"Ook hier denatureert en karikatureert de CGVS het relaas van verzoeker.

Verzoeker is gehuwd omwille van de sociale druk. Hij wilde wel de relatie met de Father verderzetten, doch deze laatste wenste dit niet, was boos enz.

Het is eveneens niet correct dat de CGVS stelt dat verzoeker niet over één en ander met de Father gesproken zou hebben.

Integendeel, verzoeker legt uit dat hij wel degelijk over zijn voorgenomen huwelijk met de Father sprak, dat deze er niet van wilde weten, dat hij een exclusieve relatie met verzoeker wilde (CGVS 2 p.16)

Anderzijds is het evident zo dat beide mannen moeilijk openlijk een relatie aan konden gaan, zodanig dat een toekomst plannen niet in het plaatje past. Dat hier de CGVS afglijdt naar stereotypen.

Verzoeker legt nochtans wel uit dat hij enerzijds gewoon voor de Father op de missie bleef doorwerken, maar dat ze daarnaast ook lachten, kaartten....(CGVS 1, p.28-29)"

Betreffende zijn ontsnapping, verklaart verzoeker:

"Verzoeker heeft uitgelegd dat hij op de Dokter beroep deed, omdat hij deze vertrouwde, omdat de bisschop deze vertrouwd had en omdat hij tegenover het ultimatum van de priester : scheiden of de gevangenis ook geen andere uitweg zag. (CGVS2 pag 18-19).

Verzoeker heeft ten andere duidelijk ingeschat dat de Dokter liever ervoor zorgde dat verzoeker naar het buitenland verdween, eerder dan dat de hele affaire uit de doeken gedaan zou worden.

Verzoeker meent ook dat om Dokter A. te overtuigen van het feit dat hij valselijk beschuldigd werd, hij een werkelijke reden diende te geven. Verzoeker legt ook uit dat de Dokter het moeilijk had te geloven, dat hij echter stil was.

Het is evident dat het toegeven van homoseksualiteit in Ghana ernstig is en ernstige gevolgen kan hebben, dat men dat niet zomaar doet.

Verzoeker wilde niet dat de schande over hem of over de father zou komen, doch wilde ook niet slachtoffer worden van de valse beschuldigingen.

Dokter A. kende ten andere ook de father.

De inschatting van verzoeker dat de Dokter de enige was die in die omstandigheden kon helpen bleek ten andere de juiste te zijn.

Dat hij er als naaste van de weliswaar overleden bisschop eveneens belang bij had dat er geen schandaal zou komen."

Verzoeker wijst er nog op dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat hij in België intussen een relatie begon met een man.

Ondergeschikt meent verzoeker dat aan hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden verleend op basis van artikel 48/4, § 2, b) en/of c) van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst naar artikelen 2 en 3 EVRM en stelt dat het CGVS het feit dat hij in Ghana gevangen werd gezet enkel als ongeloofwaardig beschouwt omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn homoseksualiteit, ten onrechte. Verzoeker kan zich tegen de onterechte beschuldiging van de priester niet verweren.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker beargumenteert niet *in concreto* hoe de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke personen als vluchteling dan wel als persoon die subsidiaire bescherming geniet kunnen worden erkend, *in casu* zouden (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze artikelen niet dienstig aangevoerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikelen 2 en 3 EVRM stemmen tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op

ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikelen 2 en 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.5. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige en vage verklaringen aflegde over de wijze en het ogenblik waarop hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten. Bij de DVZ verklaarde verzoeker dat hij zijn reis uit zijn land van herkomst aanvatte op 5 februari 2016. Hij zou eerst per wagen naar Accra zijn gereisd, aldaar ongeveer een week verbleven hebben en het land vervolgens per bus hebben verlaten (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.31). Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat hij zijn land van herkomst reeds op 7 januari 2016 verliet. Daarenboven legde hij uiterst vage verklaringen af waar hij niet kon aangeven met welk paspoort hij reisde, welke gegevens in dit paspoort stonden en onder welke naam en nationaliteit hij reisde (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.9). De voormelde vaststellingen vormen een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Verzoeker stelt biseksueel te zijn en zijn land van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van de onterechte beschuldigingen vanwege zijn voormalige mannelijke partner, een priester die geen vrede kon nemen met het huwelijk van verzoeker met een vrouw.

Verzoeker brengt ter staving van zijn asielrelaas en de hieruit voortvloeiende problemen echter geen begin van bewijs bij. Nochtans beweerde hij dat hij in heel Ghana zou worden gezocht en dat dit overal werd uitgehangen (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.12).

In de bestreden beslissing wordt omtrent verzoekers voorgehouden geaardheid en asielrelaas met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen aannemelijke verklaringen aflegt aangaande de ontdekking en de beleving van uw biseksuele geaardheid.

U verklaart dat u op school had geleerd dat mannen die seks met mannen hebben, homoseksueel zijn (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 14). U verklaart bovendien dat u leerde dat het in Ghana een misdaad is als mannen dit doen en dat het niet positief wordt gezien door de samenleving (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 14). U geeft aan dat u, toen u op school zat, nooit heeft nagedacht over homoseksualiteit. U zegt dat het pas was wanneer de Father u heeft 'geïntroduceerd', dat u er iets over wist (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 15). Van iemand die zich nooit eerder fysiek aangetrokken voelde tot mannen, en op de hoogte was van de gevaren die een homoseksuele relatie met zich mee kan brengen, en nooit eerder een relatie met een andere man had overwogen, kan op zijn minst verwacht worden dat deze ietwat uitgebreid weet te vertellen over wat hem ertoe bracht om een homoseksuele relatie te beginnen, zeker in een homofobe omgeving, en hoe u deze ontlukende homoseksualiteit ervoer. Het enige wat u hierover weet te verklaren is dat u 'geïntroduceerd' werd door de Father (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 24 en gehoor CGVS dd 29/09/2016 p 6). U verklaart dat u initieel niet 'op uw gemak' was in deze homoseksuele relatie, maar dat u het 'gewoon geraakte' (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 7). Wanneer de PO u vraagt of u onder druk werd gezet door de Father om seks met hem te hebben, verklaart u initieel '... hij (de father) zette me onder druk. ik moest het doen. ik moest er niet bang van zijn... daarom, ik dacht, als mijn priester me erin introduceert, dan moet ik het aanvaarden. in het begin ik voelde me er niet goed bij.' (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 12) Wanneer de PO verduidelijking wenst over hoe de Father u onder druk zette, verklaart u 'hij begon, we keken de film. Hij begon me aan te raken; ik was bang om hem te zeggen dat hij moest stoppen. Hij is

mijn priester. Ik was er niet voor in. Maar ik ben een mens. Hij raakte mijn intieme delen aan en daarom heb ik erop gereageerd.' (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016 p 12). Later tijdens het gehoor verklaart u dat u 'onder druk' zei omdat u in het begin verrast was. U vroeg zich af wat het betekende maar hij zei u dat u niet bang moest zijn. Hij zei dat alles ok zou zijn. (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 13) U verklaart bovendien dat u niet werd misbruikt door de Father (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 13). U verklaart dat u de avances van de Father gewoon aanvaardde en dat u het niet deed omdat hij u had geholpen in het verleden met financiële bijdragen en met uw voordracht om te werken in de mission house. (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 14) U liet zich benaderen omdat u 'een mens' bent en u 'reageerde' op zijn toenadering (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 5). U verklaart dat u het toeliet, niet omdat hij uw werkgever was maar dat u het ook had toegelaten moest het iemand anders zijn geweest (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 5)."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Hij komt in deze namelijk niet verder dan een selectieve herhaling en bevestiging van een aantal van zijn eerder afgelegde verklaringen. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde concrete vaststellingen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

"Wanneer de PO peilt naar uw diepere emoties bij de gewaarwording van uw homoseksualiteit, kan u niets anders zeggen dan dat u 'het gewoon werd' (zie gehoor CGVS dd 12/09/2016, p 14 en gehoor CGVS dd 29/09/2016 p 5). Deze verklaring is wars van enige doorleefde ervaring daar zaken als seksuele geaardheid en fysieke aantrekking, geenszins het voorwerp uitmaken van een 'gewoonte' die men zou kunnen aannemen en fysieke aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht evenmin het resultaat is van 'gewoonten'. De manier waarop u homoseksualiteit voorstelt – als iets waarbij men betrokken geraakt, waartoe men kan beslissen en iets dat men gewoon kan worden – toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan."

Verzoeker komt andermaal niet verder dan een herhaling van en volharding in zijn eerdere verklaringen. Uit deze verklaringen blijkt wel degelijk duidelijk dat verzoeker homoseksualiteit voorstelde als iets waarbij men betrokken geraakt, iets waartoe men kan worden geïntroduceerd en iets wat men gaandeweg 'gewoon' geraakt door het vaak te doen (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.12-14; tweede gehoorverslag CGVS, p.5-8).

In de bestreden beslissing wordt ook terecht gemotiveerd als volgt:

"Binnen de Ghanese context is het bovendien zeer verwonderlijk dat u zich zo snel kan verzoenen met uw geaardheid, die compleet indruist tegen de gangbare Ghanese normen. U verklaart dat u zich initieel niet goed voelde bij uw homoseksuele daden maar dat de Father u kon overtuigen door te zeggen dat u het moest 'vergeten' en dat u het gewoon moest verder doen (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 27). Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt hoe de Father u kon overtuigen, zegt u dat hij u vertelde dat die negatieve gevoelens zouden weggaan, dat u gewoon moest doorgaan. U vertelt dat u na vier of vijf keer seks met de Father niet meer over de negatieve dingen dacht, maar dat u alleen nog aan het zalige ervan dacht (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 27). Van iemand die zijn ontlukende geaardheid – die wordt verafschuwd binnen zijn samenleving- ontdekt, kunnen echter omstandigere verklaringen worden verwacht. U geeft keer op keer een kort, vaag en niet overtuigend antwoord. Uw verklaring dat u 'gewoon' homoseksueel werd, in een Ghanese homofobe context komt wel heel erg ondoorleefd over. Zeker van een volwassen man (u was in 2005 vijftientig jaar) mag toch verondersteld worden dat hij enige reflectie aan de dag legt."

Verzoeker wijst erop dat hij verklaarde het een klein jaar moeilijk te hebben gehad met de aanvaarding van zijn geaardheid. Hiermee doet hij echter geen afbreuk aan het gegeven dat hij over dit proces van aanvaarding geen doorleefde en overtuigende verklaringen kon afleggen. Wanneer werd verder gevraagd naar dit proces, verviel verzoeker namelijk stevast in bijzonder algemene, korte en vage antwoorden (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.12-13; tweede gehoorverslag CGVS, p.5-8).

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

*"Bovendien is het niet aannemelijk dat u, die verklaart **gelovig** te zijn (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 12) en die veel aanzien heeft voor de Bisschop – de father van de kerk- die u niet kan weigeren wat hij u zegt (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 12), dat u uw vermeende geaardheid zo snel kan verzoenen met uw geloof. U verklaart dat u wist dat het 'ok' was, toen de father u heeft geïntroduceerd. U verklaart dat u in het begin wel over die dingen dacht, maar dat de Father u zei dat u er niet mee moest inzitten en dat het 'ok' zou zijn. (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 12) Het getuigt wederom van weinig doorleefdheid dat u uw religie en uw beweerde geaardheid zo snel kan verzoenen zeker gezien u wist dat de Bisschop schande over u zou brengen (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 18). Van iemand die verklaart dat hij sterk gelovig is, kan meer reflectie worden verwacht over hoe hij zijn geloof met zijn*

geaardheid kan verzoenen. Het feit dat de Father gewoon zegt dat het 'ok' is en dat u zich hierdoor verder geen vragen stelt of bedenkingen maakt ondanks het feit dat u weet hoe de Bisschop erover denkt, doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Net omdat hij een relatie met een priester had en omdat hij zelf gelovig was, mocht worden verwacht dat hij toch enige reflectie aan de dag zou hebben gelegd omtrent de verenigbaarheid van zijn geloof met zijn vermeende geaardheid. Dit geldt nog des te meer nu de priester waarmee hij een homoseksuele relatie had in de kerk preekte tegen homoseksuelen (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.26).

In de bestreden beslissing wordt terecht opgemerkt:

"Voorts kan worden opgemerkt dat het bijzonder is dat u zich helemaal niet verward voelde toen u ontdekte dat u zich ook tot vrouwen aangetrokken voelde (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 9)."

Verzoeker tracht zijn verklaringen in deze ten onrechte te nuanceren. Waar hij heden tracht te laten uitschijnen dat zijn huwelijk eerder was ingegeven door de sociale druk dan door gevoelens voor zijn vrouw, blijkt uit zijn gezegden bij het CGVS namelijk wel degelijk duidelijk dat hij gevoelens had voor en genoot van zijn vrouw, dat hij heel veel van haar hield en dat hij bij haar wilde zijn (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.12-13, 18, 29-30; tweede gehoorverslag CGVS, p.9). Dat verzoeker totaal niet verward was doordat hij gevoelens kende voor zowel vrouwen als mannen en dit eenvoudigweg ervoer als "ok", is niet aannemelijk.

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld:

"U verklaart dat de Father u heeft geïntroduceerd. En dat hij uw eerste homoseksuele relatie was. (zie supra) Wanneer u wordt gevraagd of u ook de eerste homoseksuele relatie was voor de Father, moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u wordt gevraagd sinds wanneer de Father weet dat hij homoseksueel is, zegt u dat hij het voordien deed, voor jullie startten, maar dat u het niet precies kan zeggen. (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 23) Wanneer u wordt gevraagd hoe u dan weet dat hij het voordien al deed, verandert u enigszins uw verklaringen en zegt u dat u het niet weet. U herhaalt dat hij u heeft geïntroduceerd maar dat u niet weet of het met u was dat het begon of dat hij het voordien ook deed. (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 23). U geeft aan dat jullie er nooit over hebben gepraat (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 23). Daarnaast bent u ook niet op de hoogte hoe de Father heeft ontdekt dat hij homoseksueel is (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 23). Ook bent u helemaal niet op de hoogte hoe de Father met zijn homoseksualiteit omging, wat hij ervan vond. U zegt dat alleen hij daar een antwoord op heeft (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 26). Wanneer de PO nog eens polst naar hoe hij ermee omgaat, zegt u dat hij het graag heeft en u ook, dat jullie er allebei van houden. Dat jullie praten en dat het fijn was, dat jullie er van genoten. (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p26) Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u en de Father zich bevonden – homo en religieus zijnde in Ghana- of te getuigen van wat u of de Father dachten en wat er door jullie heen ging, en uw steeds beknopte uitleg dat u er niet over sprak en dat u dergelijke vragen niet aan hem kon stellen, is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt. Het feit dat jullie blijkbaar nooit hebben gepraat over de bijzonder complexe verhouding tussen zijn seksuele geaardheid en zijn geloof tast de geloofwaardigheid van jullie relatie opnieuw danig aan. U verklaart hierover dat jullie het graag doen en dat jullie ervan genieten maar dat jullie nooit praten over de nadelen ervan. (zie gehoor CGVS dd 12/05/2016, p 26) Gezien de lange duur van jullie relatie (van 2005 tot 2012) en het feit dat jullie steeds samen woonden, zou er toch verwacht worden, gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele geaardheid, des te meer wanneer deze wordt beschouwd als zijnde afwijkend en sterk wordt veroordeeld door de maatschappij, dat jullie dit onderwerp zouden hebben aangesneden. Het is niet geloofwaardig dat uw partner – de Father- dit bijzonder belangrijk moment in zijn leven, met name de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid, niet zou hebben gedeeld met u."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Waar hij meermaals tracht te laten uitschijnen dat hij zich ondergeschikt, bang of verlegen voelde ten aanzien van de priester, blijkt uit zijn verklaringen bij het CGVS namelijk dat dit voor wat betreft de periode waarin zij een relatie hadden niet opgaat. Hij omschreef hun relatie immers als een hele goede relatie en gaf daarbij onder meer aan dat zij samen lachten en praatten. Tevens gaf hij aan dat er geen problemen waren en stelde hij: *"als ik iets nodig heb, zeg ik het en hij doet het voor mij"* (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.20, 28).

Daarenboven blijkt uit zijn gezegden dat hij tegen de priester durfde ingaan (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.15-16). Dat hij geen vragen durfde te stellen en dat zij over het voorgaande niet spraken is gelet op de context en de lange duur van hun relatie, op hun samenwoning en op het Ghanese homofobe klimaat hoegenaamd niet geloofwaardig.

Dit alles klemt nog des te meer nu verzoeker blijkt gaf van een verregaande onwetendheid over de priester. Zo kon hij noch diens geboortedatum, noch diens leeftijd geven. Waar de priester was geboren, wist hij evenmin. Voorts kon hij niet aangeven of de priester al dan niet broers en zussen had. Waar de familie van de priester woonde, kon hij ook niet aangeven (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.21). Het is geheel niet aannemelijk dat iemand die een jarenlange relatie met deze priester had van zulke basisinformatie niet op de hoogte zou zijn.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker niet op de hoogte bleek omtrent de wetgeving inzake homoseksualiteit in Ghana (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.25). Van een persoon die beweert dat hij reeds lang biseksueel is, dat hij jarenlang een homoseksuele relatie heeft onderhouden met een priester in Ghana en dat hij internationale bescherming behoeft, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat deze hiervan op de hoogte is.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Aangezien er helemaal geen geloof kan gehecht worden aan uw relatie met de Father, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de reden waarom hij u zou hebben laten arresteren en bijgevolg ook niet waarom u zou zijn ontsnapt uit de gevangenis.

De ongeloofwaardigheid van uw ontsnapping uit de gevangenis wordt nog eens bevestigd daar u niet kan verklaren waarom u Dokter Amoah zonder meer uw volledige relaas vertelde, en dit alleen omdat u hem vertrouwde omdat de Bisschop hem vertrouwde (zie gehoor CGVS dd 29/09/2016, p 17). Wanneer de PO u herhaaldelijk vraagt waarom u hem vertrouwde om dergelijke vertrouwelijke en gevaarlijke informatie te geven, kan u niets anders zeggen dan dat u hem ‘vertrouwde’. (zie gehoor CGVS dd 29/11/2016, p 17-18) Het is niet aannemelijk dat u dergelijk risico neemt zonder dat u ook maar enigszins kan verklaren waarom, aangezien hij eveneens negatief zou kunnen reageren op uw seksualiteit. Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig ondermijnt.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Hij verschaft geen dienstige uitleg voor het feit dat hij aan de voormelde persoon, die hij niet goed kende en van wie hij geheel niet wist hoe deze tegen homoseksualiteit of biseksualiteit gekant was, in vertrouwen nam en het hele relaas uit de doeken deed terwijl dit in wezen niet nodig was. Hij kon er daarbij namelijk onmogelijk met zekerheid vanuit gaan dat dit hem geen verdere problemen zou bezorgen.

Dient bijkomend te worden vastgesteld dat de door verzoeker geschetste gang van zaken op tal van vlakken geloofwaardigheid ontbeert.

Zo kan niet worden ingezien waarom verzoeker na zijn huwelijk nog jarenlang bij de priester zou zijn blijven wonen. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat hun relatie sedert het huwelijk danig verzuurd was. Hij gaf aan dat hij bij zijn vrouw wilde zijn en dat hij weg wilde bij de priester die zich begon te gedragen alsof hij verzoeker een lesje wilde leren en die niet fair was tegen verzoeker (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.10). De priester zou verzoeker sedert 2012-2013 slecht hebben behandeld, hard hebben gereageerd, niet meer beleefd hebben gepraat, niet meer met verzoeker hebben gesproken en, wanneer hij wel sprak, hebben gesproken alsof hij met de vijand sprak (*ibid.*, p.17). Verzoeker gaf dan ook aan dat hij na de trouw bang was voor de priester, niet meer bij de priester wilde zijn en niets meer voor de priester voelde (*ibid.*, p.18). Te meer nu verzoeker elders beschikte over een bron van inkomsten en een gezin, is het hoegenaamd niet aannemelijk dat verzoeker in deze context nog jarenlang en tot eind december 2015 bij de priester bleef wonen. Wanneer verzoeker met deze vaststellingen werd geconfronteerd, bleek hij hiervoor zelf daarenboven geen dienstige uitleg te kunnen verschaffen (*ibid.*, p.21).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden biseksuele geaardheid en asielmotieven.

Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn verklaringen omtrent de vermeende relatie met een man in België. Dit geldt des te meer nu verzoeker deze verklaringen op generlei wijze staakt of onderbouwt. Daarenboven gaf verzoeker in dit kader andermaal blijkt van een totaal gebrek aan reflectie over zijn geaardheid en de situatie waarin hij zich bevond.

Hoewel hij in België een vriend zou hebben en in Ghana een vrouw en kinderen, bleek hij immers totaal niet te hebben nagedacht over zijn toekomst en over hoe het nu verder moest. Voorts gaf hij in dit kader aan dat het “normaal” is om zowel een vrouw als een vriend te hebben (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.4).

De neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Het voorgaande is, in tegenstelling met wat verzoeker beweert, geenszins gebaseerd op een aantal algemeenheden en ideeën betreffende de seksuele geaardheid. De verwijzing naar de zaken C 148/3, C 149/3 en C 150/13 van het Hof van Justitie en de richtlijnen van UNHCR is dan ook niet dienstig om afbreuk te doen aan de voormelde, concrete vaststellingen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

3.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst verder weliswaar naar artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet doch hij preciseert op generlei wijze waarom de situatie in zijn land en regio van herkomst aan de criteria in dit artikel zou beantwoorden. Evenmin brengt hij enig begin van informatie bij waaruit dit zou kunnen worden afgeleid. Bijgevolg kan aan verzoeker evenmin subsidiaire bescherming worden verleend op basis van voormelde bepaling.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Gelet op de hoger gedane vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS